

10-03-2024

**† ΟΡΘΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ
ΑΠΟΚΡΕΩ.**

**† Μνείαν τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου
Παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ποιούμεθα.**

**† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Κοδράτου
τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.**

Ὕχος Βαρύς. Ἐωθινόν Ζ'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,...

**Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὥπ πρέπει σοι πᾶσα θέξα...**

Ὕχος Βαρύς

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.**

**Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...**

**Σπίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν
ὅφθαλμοῖς ἡμῶν.**

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...**

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος Βαρύς.

**Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν
θάνατον, ἡγέωξας τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν
θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς
Ἄποστόλοις κηρύγγειν ἐπέταξας·**

**ὅτι ἀνέστη Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Δόξα Πατρὶ... τῷ ως ἀνῳ.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

**Ὦς τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως
θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ
πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου
καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε·
σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ
ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν
σωτηρίαν, ἡ πρὸ τόκου Παρθένος,
καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ
τόκου πάλιν οὖσα Παρθένος.**

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ότι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Ὕχος Βαρύς

**Ὕ ς ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ
σφραγὶς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς
βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται
ἐφύλαττον Χριστόν, καὶ Ἀγγελοι
ἔδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον·
γυναῖκες δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ
Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.**

Δόξα Πατρὶ...

**Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου
σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ
φθαρέντα τὸν ἄνθρωπον, τῇ
ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας
Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος·
δόξα σοι.**

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

**Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν,
καὶ ἀναστάντα Χριστὸν τὸν Θεόν,
καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ
κράτος, ἀπαύστως ἴκέτευε
Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν, ἔπειρα

ὝΗχος Βαρὺς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος,
ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ
ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς
ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις·
Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων
ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα Πατρί...

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον
γυναικες, μετὰ δακρύων μύρα
φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν
φυλασσόντων σε, τὸν τῶν δλων
Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἔαυτάς· Τίς
ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον; Ἄνεστη
ὁ μεγάλης βουλῆς Ἀγγελος,
πατήσας τὸν θάνατον.
Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...Θεοτοκόν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ
γένους τῶν ἀνθρώπων ἐκ σοῦ γάρ
ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ
κόσμου· μόνη γάρ οὐπάρχεις Μήτηρ
καὶ Παρθένος· ἀεὶ εὐλογημένη, καὶ
δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ
οἰκουμένῃ.

Τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια.

ὝΗχος πλ. α'

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος,
κατεπλάγη ὄρῶν σε, ἐν νεκροῖς
λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτήρ, τὴν ἴσχὺν καθελόντα, καὶ
σὺν ἔαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα,

καὶ ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώ-
σαντα.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς
δάκρυσιν, ὡ Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ
ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἀγγελος,
προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις,
Ἴδετε ύμεῖς τὸν τάφον καὶ ἥσθητε,
ὁ Σωτήρ γάρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνῆμά σου θρηνολογοῦσαι,
ἄλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ
Ἀγγελος, καὶ εἶπε θρήνου δικαιοδότης
πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἄναστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἴπατε.

Σπίχ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε,
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Μυροφόροι γυναικες, μετὰ
μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνῆμά
σου Σωτερ, ἐνηχοῦντο Ἀγγέλου
πρὸς αὐτὰς φθεγγούμενου. Τί μετὰ
νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς
Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρί... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν
τούτου Γίόν τε, καὶ τὸν Ἀγιον
Πνεῦμα, τὴν Ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ
τῇ οὖσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφείμ,
κράζοντες τό, Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος
εῖ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω
Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἀμαρτίας,
χαρμονὴν δὲ τῇ Εὔα, ἀντὶ λύπης

παρέσχες, ὁ εύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἀνθρωπος.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἔκφώνησις

Ὅτι ηὐλόγηται σου...

Ἡ γπακοή. Ἡχος Βαρύς.

Ο ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ. Ἀντίφωνον Α'

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κἀμε τῷ Σωτὴρῷ ζώωσον, ἔξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων, οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὗ σοφία, σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἰνεσις, δόξα, τιμή, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β'

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως, ἀναβλαστοῦσι, πατρῷα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ Θεός, τῶν δλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ'

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὄδοὺς ζωῆς εύρόντες, νῦν καὶ ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλῳ τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου, χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄγιω Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Γῆ, ὁ β' χορός λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον

Ἄναστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Σπίχ. Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε, ἐν δλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἄναστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, **ὁ β' χορός** μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

**Ἡ Τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου
Ἡχος β'.**

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπίχ, **Ἄ**ινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ ζ'

Τῷ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ
θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἄγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον
ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου,
Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν
καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς
ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ
οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ
πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ
Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδού
γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ
ἐν δλῷ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν
τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ
θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν’Ψαλμὸς εἰς ἥχον β’

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Сοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ
πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα
ὅπως ἀν δικαιωθῆσ έν τοῖς λόγοις
σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι
σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ὀνομίαις
συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ
ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὀστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας
τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ
ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου
τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι
ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου
καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων ὁ Θεὸς, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ
τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἰνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἄν δλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα
συντετριμμένον καρδίαν
συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ίδιόμελα τοῦ Τριωδίου. Ἡχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλας, ζωοδότα· ὁρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ἄγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ’ ὡς οἰκτίρμων κάθαρον εὐσπλάγχνω σου ἐλέει.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Τῆς σωτηρίας εὔθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε· αἰσχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκδαπανήσας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με πάσης ἀκαθαρσίας.

Ἡχος πλ. β'

Σπίχ. Ἔλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτίρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυΐδ

βοῶ σοι· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σᾶσσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκπρωμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'

·Ωδὴ α'.

Ἡχος Βαρὺς. Ὁ Ειρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἡ πρὸν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ὡδὴν ἐπινίκιον.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἡ τυραννίς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. **Δ**όξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὀδοῦσι μὴ σθένων, συντρῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Στίχ. **Ὕ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Θεοτοκίον

λέλυνται αἱ ὀδύναι, αἱ τῆς προμήτορος Εὕας· ὡδῖνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

·Ο Κανὼν τοῦ Τριωδίου

„**Ηχος πλ. β'**
Βοηθός καὶ σκεπαστῆς

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἡμέραν τὴν φρικτήν, τῆς παναρρήτου σου παρουσίας φρίττω ἐννοῶν, δεδοικώς προορῶ, ἐν ᾧ προκαθίσεις κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Θεέ μου Παντοδύναμε.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

“**Ο**τε ἥξεις ὁ Θεὸς ἐν μυριάσι καὶ χιλιάσι, τῶν Ἀγγελικῶν, οὐρανίων ἀρχῶν, καὶ μὲ ἐν νεφέλαις, ὑπαντῆσαι σοι Χριστέ, τὸν ἄθλιον ἀξίωσον.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦρο λάβε μοι ψυχή, αὐτὴν τὴν ὕραν καὶ τὴν ἡμέραν, ὅταν ὁ Θεὸς ἔμφανῶς ἐπιστῇ καὶ θρήνησον, κλαῦσον, εὔρεθηναι καθαρά, ἐν ὕρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξιστᾷ με καὶ φοβεῖ, τὸ πῦρ τὸ ἀσβεστον της γεέννης, σκάληξ ὁ πικρός, τῶν ὀδόντων βρυγμός, ἀλλ’ ἀνες μοι ἄφες, καὶ τῇ στάσει με Χριστέ, τῶν ἐκλεκτῶν σου σύνταξον.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴς εὔκταίας σου φωνῆς, τῆς τοὺς Ἅγίους σου προσκαλούσης, ἐπὶ τὴν χαράν, ἦς ἀκούσω κάγω, ὁ τάλας καὶ εῦρω, βασιλείας οὐρανῶν, τὴν ἀρρητον ἀπόλαυσιν.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ εἰσέλθῃς μέτ’ ἐμοῦ, ἐν κρίσει φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν, καὶ εὐθύνων ὀρμάς· ἀλλ’ ἐν οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινά, σῶσόν με Παντοδύναμε.

Δόξα...

Τρισυπόστατε **Μονάς**, ἀρχικωτάτη **Κυρία** πάντων, τελεταρχικὴ ὑπεράρχιε, αὐτὴ ἡμᾶς σῶσον, ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Γιός, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὶς ἐγέννησεν υἱόν, τὸν μὴ σπαρέντα πατρῷῳ νόμῳ; τοῦτον οὖν γεννᾷ, ὁ Πατὴρ πλὴν Μητρός, παράδοξον τέρας! Σὺ γὰρ ἔτεκες Ἄγνη, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἀνθρωπον

·Ωδὴ γ’.

„**Ηχος Βαρύς.**

·Ο Είρμος.

‘**Ο** κατ’ ἀρχὰς τοὺς οὐρανούς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Сὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὔσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι’ ᾧς τῷ σῷ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Сὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίω

δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς
ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ
καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς
ἄδην, καταβεβηκώς με
συνανέστησας.

Σπίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Της ἀπειράνδρου σου Μητρός,
ταῖς ἴκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν
εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ
βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ
βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς
ἀφράστου σου δόξης, τοὺς
διοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Κανών α', Ωδὴ γ', Τριῳδίου
Ὕχος πλ. β'
Σπερέωσον Κύριε

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμ
ῶν, δόξα σοι.

Ο Κύριος ἔρχεται, καὶ τίς
ὑποίσει αὐτοῦ τὸν φόβον τῷ
προσώπῳ τίς ὀφθῇ αὐτοῦ ἀλλ'
ἔτοιμη γενοῦ, ὃς ψυχὴ πρὸς
ὑπάντησιν.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμ
ῶν, δόξα σοι.

Προφθάσωμεν, κλαύσωμεν,
καταλλαγῶμεν Θεῷ πρὸ τέλους·
φοβερὸν γὰρ τὸ κριτήριον, ἐν ᾧ
πάντες, τετραχηλισμένοι
στησόμεθα.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμ
ῶν, δόξα σοι.

Ἐλέησον Κύριε, ἐλέησόν με
ἀναβοῶ σοι· ὅτε ἥξεις μετ'
Ἄγγέλων σου, ἀποδοῦναι, πᾶσι
κατ' ἀξίαν τῶν πράξεων.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμ
ῶν, δόξα σοι.

Τὴν ἄστεκτον Κύριε, ὀργὴν πῶς
οἶσω τῆς κρίσεώς σου,
παρακούσας σου τὸ πρόσταγμα;
ἀλλὰ φεῖσαι, φεῖσαι μου, ἐν ὥρᾳ
τῆς κρίσεως.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμ
ῶν, δόξα σοι.

Ἐπίστρεψον, στέναξον, ψυχὴ
ἀθλία, πρὶν ἡ τοῦ βίου, πέρας λάβῃ
ἡ πανήγυρις, πρὶν τὴν θύραν
κλείσῃ, τοῦ νυμφῶνος δό Κύριος.

Σπίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμ
ῶν, δόξα σοι.

Ημάρτηκα Κύριε, καθάπερ
ἄλλος οὐδεὶς ἀνθρώπων,
πλημμελήσας ὑπὲρ ἀνθρωπον, πρὸ
τῆς δίκης, ἵλεως γενοῦ μοι
φιλάνθρωπε.

Δόξα...

Τριάς ἀπλή, ἀκτιστε, ἀναρχε
φύσις, ἡ ἐν Τριάδι, ὑμνουμένη
ὑποστάσεων, ἡμᾶς σῶσον, πίστει,
προσκυνοῦντας τὸ κράτος σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐβλάστησας Ἀχραντε, ἀσπόρῳ
τόκῳ τὸν ζῶντα λόγον,
σαρκωθέντα ἐν τῇ μήτρᾳ σου, οὐ
τραπέντα· Δόξα Θεομῆτορ τῷ
τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Όπου σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ὕχος Βαρὺς.

Οὐκέπι φλογίνη ρομφαία...

Ούκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου,
ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς·
Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων,
καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ·
δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφῆται
συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη,

λέγοντες, Σωτήρ τοῖς ἐν σκότει· ἔξερχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

‘Ο Οἶκος

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἐπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα φάλλει σοι, ἐπινίκιον ὡδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Ξύλον τοῦτον εἰσήγαγεν· ἔξερχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Κάθισμα

“Ηχος α΄. Τὸν Τάφον σου, Σωτὴρ

Τὸ Βῆμά σου φρικτόν, καὶ ἡ κρίσις δικαία, τὰ ἔργα μου δεινά, ἀλλ’ αὐτός, Ἐλεῆμον, προφθάσας με διάσωσον, καὶ κολάσεως λύτρωσαι, ρῦσαι, Δέσποτα, τῆς τῶν ἐρίφων μερίδος, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου με στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

ἐπερον, Κάθισμα “Ηχος πλ. β΄

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν τὴν φοβεράν, καὶ θρηνῶ μου τὰς πράξεις τὰς πονηράς, πῶς ἀπολογήσομαι τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ; ποίᾳ δὲ παρρησίᾳ ἀτενίσω τῷ Κριτῇ, ὁ ἄσωτος ἐγώ; Εὔσπλαγχνε Πάτερ, Γίε μονογενές, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐλέησόν με.

Δόξα... “Ηχος ὁ αὐτὸς

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν διέθιου, ὅταν καθίσης Ἐλεῆμον

ποιῆσαι δικαίαν κρίσιν, μὴ δημοσιεύσῃς μου τὰ κεκρυμμένα, μηδὲ καταισχύνῃς με ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων· ἀλλὰ φεῖσαι μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν με.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, Ὁμοιον

Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε Παρθένε· τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν, προστασίαν αἰτοῦμαι, σπλαγχνίσθητι εἰς εὔπεριστατον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ρύσθηται τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον

“Ηχος α΄. Αύτόμελον

Οταν ἔλθης ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται, τότε ρῦσαι με, ἐκ τοῦ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μὲ στῆναι, Κριτὰ δικαιότατε.

‘Ο Οἶκος

Τὸ φοβερόν σου κριτήριον ἐνθυμούμενος, ὑπεράγαθε Κύριε, καὶ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, φρίττω καὶ πτοοῦμαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῆς ἐμῆς ἐλεγχόμενος, ὅταν μέλλῃς καθέζεσθαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου, καὶ ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν, τότε ἀρνεῖσθαι τὰς ἀμαρτίας οὐδεὶς ἐξισχύσει, ἀληθείας ἐλεγχούσης, καὶ δειλίας κατεχούσης, μέγα μὲν ἥχήσει τότε,

πῦρ τὸ τῆς γεέννης· ἀμαρτωλοὶ δὲ βρύξουσι. Διό με ἐλέησον πρὸ τέλους, καὶ φεῖσαι μου, Κριτὰ δικαιότατε.

Συναξάριον

Τῇ Ι' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου, Διονυσίου, Κυπριανοῦ καὶ Κρήσκεντος.

Σπίχαι

Τῶν δυσσεβῶν τὴν πίστιν ὅβρεσι πλύνας

Τμηθεὶς Κοδρᾶτε σῶν ἀφ' αἰμάτων πλύνη.

Γνωστοῖς Ἀνεκτον σὺν δυσὶ κτείνει ξίφος,

Οἵσ οὐκ ἀνεκτὸν μὴ θανεῖν Θεοῦ χάριν.

Ορῶν καταθνήσκοντα
Κρήσκεντα ξίφει,

Σπεύδει σὺν αὐτῷ Κυπριανὸς τεθνάναι.

Ἀμφὶ δεκάτῃ Κοδρᾶτον ξίφος ἐγκατέπεφνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀναστασίας τῆς Πατρικίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἀγιος Μαρκιανὸς ξύλοις θλασθεὶς τελειοῦται.

Σπίχαι

Ἐθαύμασαν βροτοὶ σε θλασθέντα ξύλοις,

Ἀμὴν λέγω σοι, Μαρκιανέ, καὶ νόες.

Τυπόμνημα Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου Παρουσίας τοῦ

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μνείαν ποιούμεθα.

Σπίχαι

Ὄτε κρίνων γῆν, ὁ Κριτὴς πάντων κάθῃ.

Δεῦτε, φωνῆς ἄξιον κάμε κρίνοις.

Τῇ ἀφάτῳ φιλανθρωπίᾳ σου, Χριστὲ ὁ Θεός, τῆς εὔκταίας σου φωνῆς ἡμᾶς καταξίωσον, καὶ τοῖς ἐκ δεξιῶν σου συναρίθμησον, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ

ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Ωδὴ α' Ἡχος πλ. β'

Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς ἐγένετο μοὶ εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ωδὴ γ'

Сτερέωσον, Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος Ἅγιος ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Ωδὴ δ'

Ἀκήκοεν ὁ Προφήτης, τὴν ἔλευσίν σου Κύριε, καὶ ἐφοβήθη, ὅτι μέλλεις ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, καὶ ἀνθρώποις δείκνυσθαι, καὶ ἔλεγενύ Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην. δόξα τὴν δυνάμει σου Κύριε.

Ωδὴ ε'

Εκ νυκτὸς ορθρίζοντα Φιλάνθρωπε, φώτισον δέομαι, καὶ οδήγησον καμέ, ἐν τοῖς προστάγμασί σου, καὶ δίδαξόν με ποιεῖν, ἀεὶ τὸ θέλημά σου.

Ωδὴ σ'

Ἐβόησα, ἐν δὲ καρδίᾳ μου,
πρὸς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, καὶ
ἐπήκουυσέ μου, ἐξ Ἡ' Ἀδου
κατωτάτου, καὶ ἀνήγαγεν, ἐκ
φθορας τὴν ζωήν μου.

Ωδὴ ζ

Ἡμάρτομεν, ἡνομήσαμεν,
ἡδικήσαμεν ἐνώπιόν σου, οὐδὲ
συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποιήσαμεν,
καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν, ἀλλὰ μὴ
παραδῶ ἦς ἡμᾶς εἰς τέλος, ὁ τῶν
Πατέρων Θεός.

Ωδὴ η'

Σπίχ. Λίνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Όν Στρατιαὶ Οὐρανῶν
δοξάζουσι καὶ φρίττει τὰ
Χερουβίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, πᾶσα
πνοῶ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὔλογεῖτε,
καί. ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἔχος πλ. β')

Σπίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν
Κύριον, καὶ ἥγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπίχ. Ὁτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἵδού
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ὁτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὅ Δυνατός, καὶ ἄγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς

γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὑψώσε ταπεινούς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπίχ. Ἄντελάβετο Ισραὴλ
παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,
καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἔως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Ωδὴ θ'.

Ἔχος πλ. β'

Ἄσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος
ἀνερμήνευτος, Μητρὸς ἀνάνδρου,
ἄσπορος ἡ κύησις. Θεοῦ γὰρ ἡ
γέννησις καινοποιεῖ τὰς φύσεις,
διὸ σὲ πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς
Θεόνυμφον Μητέρα, ὁρθοδόξως
μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ
δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἔχος β'.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἄγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὕψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν
ποδῶν αὐτοῦ.

“Οτι ἄγιος ἐστι.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ Ζ',

''Ηχος β',

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.»

Οτι ἥραν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, Μύστης Χριστοῦ, ὃν ἡγάπα, ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ θύθοντα, ἐνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἡσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἔως εἶδον.

Ἐξαποστειλάριον, Τριῳδίου

''Ηχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Τὴν φοβερὰν τῆς κρίσεως, καὶ ἀρρήτου σου δόξης, ἡμέραν ἐνθυμουμενος, φρίττω, Κύριε ὅλως, καὶ τρέμων φόβῳ κραυγάζω, ἐπὶ γῆς ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι, Χριστέ, τὰ σύμπαντα, ὁ Θεὸς μετὰ δόξης, τότε οἰκτρόν, ἀπὸ πάσης ῥῦσαί με τιμωρίας, ἐκ δεξιῶν σου, Δέσποτα, ἀξιώσας με στῆναι.

Ἐπερον Ἐξαποστειλάριον, Τριῳδίου

''Ηχος β'

Ἐπερον Γυναικες ἀκουστίσθητε

Ιδοὺ ἡμέρα ἔρχεται, Κυρίου παντοκράτορος, καὶ τίς ὑποίσει τὸν φόβον, τῆς Παρουσίας ἐκείνου· ἡμέρα γὰρ θυμοῦ ἐστι, καὶ κλίβανος καιόμενος, ἐν ᾧ Κριτής καθέζεται, καὶ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ τῶν πράξεων ἀπονέμων.

Θεοτοκίου, Τριῳδίου

''Ηχος β'. Ἐπερον Γυναικες ἀκουστίσθητε

Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως, καὶ τῆς φρικτῆς ἐλεύσεως, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, κατανοῶν ὅλως τρέμω, καὶ σκυθρωπάζων κράζω σοι· Κριτά μου δικαιότατε,

καὶ μόνε πολυέλεε, μετανοοῦντά με δέξαι, τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

ΑΙΝΟΙ. ''Ηχος Βαρύς.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὑμνος τῷ Θεῷ.

Σπιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. **Τ**οῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς δσίοις αὐτοῦ.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά· εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν δόξαν.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀνάστασιν **Χ**ριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παυόμεθα· αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἄγιος Κύριος Ἰησοῦς, ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὅν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν; δι’ ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἡ ζωή· ἡ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἐπερο Σπιχηρὸ Άνατολικό.

Σπίχ. **Ἀ**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ’ αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῇ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Ίδιόμελα, Τριῳδίου

Ἡχος πλ. β' Σπίχ.

Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ τὴν ὥραν, ὅταν μέλλωμεν πάντες, γυμνοὶ καὶ ὡς κατάκριτοι, τῷ ἀδεκάστῳ Κριτῇ παρίστασθαι· τότε σάλπιγξ ἥχήσει μέγα, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς σεισθήσονται, καὶ

οἱ νεκροὶ ἐκ τῶν μνημάτων ἔξαναστήσονται, καὶ ἡλικία μία πάντες γενήσονται, καὶ πάντων τὰ κρυπτὰ φανερὰ παρίστανται ἐνώπιόν σου, καὶ κόφονται, καὶ κλαύσονται, καὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἔξωτερον ἀπελεύσονται, οἱ μηδέποτε μετανοήσαντες, καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει, ὁ τῶν Δικαίων κλῆρος, εἰσελεύσεται εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ἡχος πλ. β'

Σπίχ. **Ἀ**νάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χείρ σου, μὴ ἐπιλάθῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

“Ω ποία ὥρα τότε, καὶ ἡμέρα φοβερά, ὅταν καθίσῃ ὁ Κριτής ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ! βίβλοι ἀνοίγονται, καὶ πράξεις ἐλέγχονται, καὶ τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους δημοσιεύονται, Ἀγγελοι περιτρέχουσιν, ἐπισυνάγοντες πάντα τὰ ἔθνη. Δεῦτε ἀκούσατε βασιλεῖς καὶ ἀρχοντες, δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι, ἀμαρτωλοὶ καὶ δίκαιοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ὅτι ἔρχεται Κριτής, ὁ μέλλων κρῖναι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, καὶ τίς ὑποστήσεται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ὅταν Ἀγγελοι παρίστανται, ἐλέγχοντες τὰς πράξεις, τάς διανοίας, τὰς ἐνθυμήσεις, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ; Ὡ ποία ὥρα τότε! Ἀλλά πρὸ τοῦ φθάσαι τὸ τέλος, σπούδασον κράζουσα, ψυχή· ὁ Θεός, ἐπίστρεψον, σῶσόν με, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἡχος πλ. δ'

Σπίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δανιὴλ ὁ Προφήτης, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν γενόμενος, τὸ ἔξουσιαστικὸν Θεοῦ θεωρήσας, οὕτως ἐβόα· Κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἡγεώχθησαν. Βλέπε, ψυχή μου, νηστεύεις; τὸν πλησίον σου μὴ ἀθέτει. βρωμάτων ἀπέχῃ; τὸν ἀδελφόν σου μὴ κατακρίνῃς, μὴ τῷ πυρὶ παραπεμπόμενη, κατακαῆς ὥσει κηρός, ὅλλ' ἀνεμποδίστως εἰσάξῃ σε Χριστός, εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

Δόξα... Ἡχος α'

Προκαθάρωμεν ἔαυτούς, ἀδελφοί, τῇ βασιλίδι τῶν ἀρετῶν· ἵδοὺ γὰρ παραγέγονε, πλοῦτον ἡμῖν ἀγαθῶν κομίζουσα, τῶν παθῶν κατευνάζει τὰ οἰδήματα, καὶ τῷ Δεσπότῃ καταλλάττει τοὺς πταίσαντας· διὸ μετ' εὐφροσύνης ταύτην ὑποδεξώμεθα, βοῶντες Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὁ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀκατακρίτους ἡμᾶς διαφύλαξον, δοξολογοῦντάς σε τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Καὶ νῦν... Ἡχος β'

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ Ἄδης ἡχμαλώτισται, ὁ Ἄδαμ ἀνακέχληται, ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὔα ἡλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμοῦντες βοῶμεν. Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ

Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὗτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

**Δοξολογία Μεγάλη
εἰς ἥχον Βαρύν.**

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Γιὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιος, σὺ εῖ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ̄, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ παρόν

Ἀναστάσιμον Τροπάριον

Ἔχος πλ.δ'

Ἄναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ Ἀδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα, τοῦ θανάτου Κύριε, πάντας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἔχθροῦ ῥυσάμενος, ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς, Ἀποστόλοις σου,

ἐξαπέστειλας αὐτὸὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, μόνε πολυέλεες.

ἢ τὸ

Ἔχος β'

Κήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

**ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)**

Ἄντιφωνον Α'

Ἔχος β.'

Στίχ. **Ε**ύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ύλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Αντίφωνον Β'

Ὕχος β!

Σπίχ. Λίνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Σπίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Κῶσον ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Σπίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Γείτε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενῆς Γίδος καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἴς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'

Ὕχος Βαρὺς.

Σπίχ. α' Λύτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἡγέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Μικρὰ Εἰσοδος.

Εἰσοδικὸν Ὕχος Β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Γείτε Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. Ὕχος Βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον, ἡγέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον, τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Τοῦ Ναοῦ

Ἐπερα Σπιχηρὰ Ανατολικά.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γείῳ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Προκείμενον. **Ήχος βαρύς.**

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Σπίχ. **Ἄ**ινεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ϕαλμὸς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἥδυνθείη αἰνεσις.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 8:8 13, 9:1 2

Ἄδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὕτε γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὕτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἔξουσία ὑμῶν αὗτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἵδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἴμι ἀπόστολος; οὐκ εἴμι ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἔώρακα; οὐ τὸν ἔργον μου ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἴμι ἀπόστολος, ἀλλά γε ὑμῖν εἴμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἔστε ἐν Κυρίῳ.

Ἄλληλούϊα (γ) Ἡχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

Σπίχ. **Π**ροφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν ϕαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ιεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἔξαρέτως**

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν

Ήχος Βαρύς

Ἄινεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἄλληλούϊα.

Ήχος β'

Εἰδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εῦρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὗτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἄμήν ἀμήν ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν ταὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ὃν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ δλην τήν

ήμέραν μελετῶντας τὴν
δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουΐα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου
εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως
τοῦ αἰώνος. (*τρίς*).

Ἀπόλυσις

«Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»
Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπό τὸν Βασίλειο Κιαφιλίδη
‘Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.